

[Bjørn Poulsen]

læs – overhovedet ikke – nej, det er spørgsmålet om, at de brede skuldre får det mindste læs, og så kan de smalle skuldre ellers se, om de kan følge med, og kan de ikke det, må de bare gå under. Ja men det er jo liberalisme, erkend det, det er nemmere, og lad være med at tale om solidaritet i den forbindelse!

Hr. Grove mente ikke, at der var meget langsigtet løsning i forslaget; det mente hr. Grove heller ikke, sidste gang vi diskuterede dette for et par år siden. Jo, der er mere langsigtet løsning i det, end der er nogen som helst form for løsning i de forslag, som det konservative folkeparti har været med til at fremsætte. Essensen i det er jo nedsættelse af formueskatter, fjernelse af jordskatter o. lign., og jeg tror ærlig talt, at det på denne talerstol i dag er slået fast så mange gange, at det ikke hjælper den del af landbruget, der har problemer. Men der er selvfølgelig nogle, der tror, at jo flere gange man siger et ord, jo mere rigtigt bliver det; jeg hører nu ikke til de mennesker.

Hr. Grove var bange for, at det var en socialisering af dansk landbrug. Ja, det er nok en socialisering af dansk landbrug, det er en videreførelse af andelstanken, det, dansk landbrug virkelig er opstået på. Hvis det er en socialisering af dansk landbrug, så kald det det, vi er såmænd ligeglade, vi synes bare, det er et godt forslag, så må man for vores skyld kalde det, hvad man vil. Det er i realiteten kun en fortsættelse af andelstanken helt ud i primærlandbruget, og det må vel være ret væsentligt, at det, som landbruget i og for sig bygger på, også slår igennem i de enkelte landbrug.

Venstres ordfører mente, at forslaget var totalt uegnet til at løse landbrugets problemer, og det skal venstres ordfører naturligvis have lov til at mene, men jeg mener nok, at venstres ordfører i hvert fald om ikke andet så må komme med noget andet, for det, vi har set hidindtil, har i hvert fald ikke været i stand til og ville ikke være i stand til at løse noget som helst af disse problemer.

Vi får også at vide, at vi ikke analyserer krisen rigtigt. Ja men hvad er venstres analyse? Jeg tror endda, jeg kan tillade mig at svare på det. Analysen lyder: der er en krise. Det er den analyse, man har lagt for dagen, og så siger man, at gældsbyrden er for stor. Ja men det ved vi alle. Spørgsmålet er bare,

hvordan vi klarer krisen. Der har man i hvert fald ikke analysen i orden, og man har slet ikke forslagene til det. Men o.k., når landbrugets eget parti, som de gerne vil kaldes, ikke har nogen forslag, der kan bruges, så må I undskyldte, vi andre kommer med nogle.

Centrum-demokraternes ordfører tog afstand fra noget af det, og det forbavser mig sådan set ikke. Man var meget åben over for at diskutere andelslandbrugene – og det synes jeg var positivt – men forstod ikke rigtig vores holdning og mente, at vi havde sagt ja til princippet om jordrente. Det er sådan set også rigtigt; vi har sagt ja til princippet om jordrente. På den anden side må vi også tilføje, at forslaget fra 1919 uden tvivl trænger til at moderniseres. Der er ingen tvivl om, at jordrenteforslaget som sådant ikke kan løse de nuværende problemer, der skal overbygninger til, der skal ændringer til, og derfor har vi sagt ja til princippet om jordrente, som i og for sig også er en del af baggrunden for vores eget forslag, men det skal udbygges, det skal moderniseres.

Jeg vil takke fremskridtspartiets ordfører, ikke fordi der var mange pæne ord om forslaget, men fordi man er villig til at diskutere de ting, vi lægger frem. Det synes jeg er positivt; der er jo desværre andre ordførere, som overhovedet ikke vil diskutere tingene. Det er efter min mening i denne sag forskellen på fremskridtspartiets og andre borgerlige partiers måde at være på, og det synes jeg fremskridtspartiet skal have tak for.

Hr. Larsen-Ledet fra de radikale spurgte, hvad der var af krisehjælp her og nu. For det første er der jo helt naturligt gældssaneringsforslaget, for det andet er det et spørgsmål, hvor hurtigt man kan få selve fonden til en refinansiering op at stå. Det, vi har brug for først og fremmest, er en af to ting: enten en refinansiering eller også eventuelt – og jeg siger eventuelt med streg under – en eller anden form for rentestøtte, indtil selve refinansieringen og nyfinansieringen kommer i gang. Det er sådan set dér, problemet ligger, og det er derfor, at vi, som vi også har skrevet i vores forslag, er åbne over for den slags tanker.

Hvad angår spørgsmålet om, hvor mange penge der skal være i selve jordfonden i første omgang, kan jeg sige, at det er efter behovet, fordi den selv er i stand til at udbyde